

இந்த இலட்சணத்தில் தான் நாட்டின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணவென எமது மக்கள் பிரதிநிதிகள் புதிய அரசியல் யாப்பு வரையப் பற்றப் பட்டுள்ளனர். எந்த விதமான யாப்பு எழுதப் பட்டாலும் அதனை நடமுறைப்படுத்த வேண்டிய, செயற்படுத்தக் கூடிய, கடமை-கண்ணியம்-கட்டுப்பாடு கொண்ட அரசு கட்டமைப்பும், நிர்வாகமும் இல்லாவிட்டால் புதிய யாப்பினால் எதுவும் மாறப் போவதில்லை.

“ஓர் வரலாற்றில் தீர்வு கிடைக்கும்” என்கின்ற ஆண்பில் உறுதி வழங்கிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் “நாம் வாய் திறந்தால் நல்லாட்சிக்குக் கருத்தும் விளையும். அதனால் விமர்சனம் செய்யாமல் புதிய யாப்பை ஆதரிப்போம்” எனக் கூறியுள்ளார். எனவே 1972ல் வரையப்பட்டது போல் அல்லது 1978ல் எழுதப்பட்டது போல் ஓர் யாப்பு எழுதப்படும். ஆனால் ஓரே ஓர் வித்தியாசம். இந்தத் தடவையில்தான் தரப்பினரின் ஆதரவுடன் அது தயாரிக்கப்படுகிறது.

எது எப்படி ஆயினும் ஒரு நாட்டின் அரசியல் யாப்பை மதித்து அதன்படி செயற்பட வேண்டியது குடிமக்களின் கடமையாகும். யாப்பின் விதிகளை நடமுறைப்படுத்துவது அந்த நாட்டின் அரசு கட்டமைப்பின் பாரிய பொறுப்பாகும். அந்தக் கட்டமைப்பு விரிசல்களுடனும் - இடபாடகளுடனும் இருக்க அதில் பிண்டு-புழு-பிச்சி-காளான்-பாம்பு-எலி-பெருச்சாளி குடியிருந்தால் ஒழுங்கான-நேர்மையான நிர்வாகம் நடக்காது.

இதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு ஓரயோசனம் உதாரணம் போதும். தற்போது நடமாற்றையில் உள்ள யாப்பின் பிரகாரம் (பொருள் பொருள் பொருள் IV ௧௧ ௧௧௧௧, 12(2)௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧௧, ௧' ௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧ ௧௧௧ ௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧௧௧. ௧௧௧௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧௧௧ ௧௧ ௧௧௧௧௧௧௧௧௧௧௧௧௧') அரசு நிர்வாகத் தொடர்புகள் அனைத்தும் சிங்களம்-தமிழ்-ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் அமையத் திருக்க வேண்டும். அன்று முதல் இன்று வரை பாராளுமன்றப் பதிவகம்(காண்க) இந்த மூன்று மொழிகளிலும் ஒழுங்காக அச்சிடப்பட்டு வரவில்லை. இது போன்று அரசு நிர்வாகமும் செயற்பட்டிருந்தால் பயங்கரவாதச் சட்டம்-இன யுத்தம்-வன்னிப் பரேழிவா-சர்வாதிகார ஆட்சி-நல்லாட்சி என்ற சொற்பதங்களையெல்லாம் இன்று பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை வந்திருக்காது.

இன்று பதவியிலுள்ள அரசியல் வாதிகளுக்கு மக்களைப் பற்றிய அக்கறையும் பொறுப்புணர்வும் இருந்திருக்குமானால் இவர்கள் மூதலில் அரசு நிர்வாக இயந்திரங்களை பழுது பார்த்து திருத்தியிருக்க வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக மூதலில் நீதித்துறையைச் சேர்ந்த பிராந்திய அரசுகள் வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கோ அதற்கான ஆர்வமும் இல்லை. அப்படியான தவேயும் கிடையாது.

වාර්ෂිකව රැකියා ලබා දෙන ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකසනු!

வருடாந்தம் தொழில் வழங்கும் தேசிய
கொள்கையொன்றை தயார் செய்!

கிசுடி சுவாமிநாதர் வணக்கம் உடன்!
அனைத்து பட்டதாரிகளுக்கும் உடனடியாக
தொழில் நியமனம் வழங்கு!

வட கிழக்கில் ஏற்பட்ட ஆயுதப் போராட்டத்திற்கும் அன்றைய பதித்த இளைஞர்களின் இருள் மயமான எதிர்கால நோக்கும் மக்களின் பின் தங்கிய பொருளாதார அபிவிருத்தியுமே அடிப்படையைக் காரணிகளாக அமைந்திருந்தன.

இன்றைய புதிய அரசியல் யாப்பு வரையும் விடயத்தில் மிக முக்கியமாகப் சர்ச்சைக்கு உட்பட்டிருக்கும் சொற்பதங்கள் “பௌத்தம்” – “ஓற்றையாட்சி” – “சமஸ்தி” – “13வது திருத்தச் சட்டம்” “அதிகாரப் பரவலாக்கம்” எனப் பவையாகும். 1947ல் திரிவான அரசாங்கம் மூதற் கொண்டு இன்று திரிவான அரசாங்கம் வரன இந்தச் சொற்களனை வதைது குடிமக்களனை பிளவுபடாத்தி, மோத விட்டு தங்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தனைத் தொடர்ந்து மாறி மாறிக் கைப்பற்றி – காப்பாற்றி வருகிறார்கள். கட்சிகளும் அதனை வதைத் தேதுங்கள் தங்கள் வாக்கு வங்கிகளனை பரூப்பித்துக் கொள்கின்றன.

இன்றைய புதிய யாப்பு வரையில் முஸ்லீம் மக்கள் தொடர்பான இவர்களின் அணுகுமுறையை வைத்தே இவர்களின் இந்த அரசியல் சட்டச் சூழ்நிலை தளிரிவாகப் பரிந்து கொள்ளலாம். வரையப்படும் புதிய யாப்பில் பெண்கள் - சிறுமிகள் மீதான ஓடக் குமுறையை இல்லாதொழித்து அவர்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் புதிய சட்டம் வரவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென முஸ்லீம் பெண்கள் அமைப்புகள் -சமீப காலமாக செயற்பாட்டாளர்கள்-மனித உரிமை அமைப்புகள் வலியுறுத்தியிருந்தன. அவற்றில் குறிப்பாக முஸ்லீம் பெண்களின் சிறு வயதுக் கட்டாயத் திருமணத்தைத் தடை செய்யும் வகையில் திருமண வயது 18 என வரையப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முக்கியமானது. ஆனால் இப்போது அதில் தலையிடுவதில்லை என முடிவு செய்யப்பட்டதுள்ளது. இதனை அவதானிக்கவும் போது அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கான தரேதல் வாக்குகளையும் கருத்தில் வைத்தே முடிவுகள் எடுக்கப்படுகிறது. ஒழிய நீதியான ஆட்சி முறைமைக் காக அல்ல என்பது நன்கு புலனாகிறது. (முஸ்லீம் நாடுகளான அல்ஜீரியா பங்களாதேஷ் ஈராக் மொரோக்கோ ஜோர்டான் மலேசியா துனிசியா நாடுகளில் பெண்களுக்கான திருமண வயது 18 என்பது

1994ல் பதவிக் கு வந்த அன்றைய சனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் தன்னிலங்கை மக்கள் மத்தியில் “யுத்தம்-சமாதானம்” தொடர்பாக ஒரு கருத்து கணிப்புக் கணக்கெடுப்பொன்றை நடாத்தியதன் பின்னர் “வெண்தாமர” என்ற பெயரில் சமாதான திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி பெரும்பான்மையின மக்கள் மத்தியில் சமாதானம் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் வகையான செயற்பாட்டை முன்னெடுத்திருந்தார். அதே வேளையில் ஒரு புதிய அரசியல் யாப்பு வரவையும் தயாரித்திருந்தார். அதனை சர்வசன வாக்கெடுப்புக்கு விடும்போது பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களின் ஆதரவு அவசியம் என்பதனையும் அவர்களிடம் தமிழ் மக்களின் ஆதரவும் இணையும் என்பதையும் உணர்ந்தே அவர் அந்த “வெண்தாமர” என்ற சமாதான செயற்திட்டத்தை முன்னெடுத்திருந்தார். ஆனால் அப்போது பதவியில் இருந்த ஐ.தே.கட்சி அரசாங்கம் மட்டுமல்ல 22 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்த த.தே.கட்சியும் சேர்ந்தே அந்த யாப்பை நிராகரித்திருந்தன.

எத்தகைய யாப்புக்களையும் எத்தனை தடவை மாற்றி எழுதி நிறைவேற்றினாலும் குடிமக்கள் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி பெற்று புதியதொரு அரசியல் கலாச்சாரத்தைக் கட்டியெழுப்பாத வரையில் நாட்டில் அநியாயங்களும் - அக்கிரமங்களும் - அழிவுகளும் - அவலங்களும் வழமையாகத் தொடர்வது தவிர்க்க முடியாததாகும்.